Æquinoctialis Z. Colurus arietis & Libræ ZZ. Tropicus Capricorni.

Interſectio Eclipticę & Æquatoris, propè ſtellam η. Æquinoctium monſtrat autumni, ut in Ariete oppoſita, veris, hinc illud Manilii:

Libra aries que parem reddunt noctemque diemque.

Verum non niſi de illis mundi regionibus accipiendum, quibus dies viginti quatuor horarum viciſſitudine decedit receditque hoc ſolùm jacentem, Græcis τὴν ὀρθὴν etiam ſedentem, τὴν ἐγκεκλιμένην Sphæram habentibus, evenire conſuevit. Quibusdam Orbis terræ partibus, τὸ σφαίρας. μυλοειδοῦς, ſtantis ſpecie gaudentibus, orientem, occidentemvè adferunt ſolem.

Antiquis temporibus, Romæ, ſpicaori batur, XVII Kal. Octob. occidebat cum sole, III. Idus septemb. Plin. *nat. hiſt. lib. 18 c. 31.* XVI. Kal. Octob Ægypto spica quam tenet virgo exoritur matutinò etesiæque deſinunt. Noſtra ætate Ariſta, colli Rhain ad Lycum patriæ meæ, IV. Id. protrigetes. XII. Kal. Octob. aſcendit: hæc VI Id. Nov. illa No Octob. prædictæ deſcendit. Hactenus de ſignis Zodiaci Boreis, ſequuntur auſtrina.

TABVLA XXVIII. Lit. Dd.

LIBRA.

Jugum Ciceroni, ΣΑΘΜΩΣ *σάτηρ Chelæ, Noctipares, Arato* Φαέων Ἀπιδυέες, *Azubene, Germ.* Waag/ *Mizan Hebræis,* χηλὴ βόρειος *Zubeneſchemali, Zubenelgenubi,* χηλὴ νότιος *zubenelgenubi.*

DIARTROSIS.

1 | α | QUæ in extremâ Chelâ auſtrili lucidior,)